

— N'ammă plăcață noă steargările noastre, și steargările noastre sinrăpe săă plăcață, și săă încinată achestă omă fără voia noastră.

— Așzidă, zissem Pălată îndrepindă-se către Iudei.

— E minciună! reșpunsere achestia, și sterapă săntă partisană achestă profetă minchinosă.

— Nu creză, zissem Pălată, dar așă facem mai bine să alezeți pe cei mai tari dintre voi, și pe cei mai neoasă ai lui Iisus; să ieș steargările din mănele soldaților mei, și vomă bedea de le voră cine mai că păstrează.

Жидовii алесеरъ дои оамені де о таліе еркъ-леанъ, ші ії инфъцишаръ ляи Пăлатă.

— Bine, zissem procurorul; așa că sterapă să și dea lokață și steargările achestoră oameni.

Amândoi Iisraelideni cei tari lăzară steargările din mănele soldaților, se susseară pe întâia treaptă a scărpei, se rezemară pe balustrade, și aşteptară vîndă-mă toate păterile.

Atâtă, Pălată, se îndrepință către omul său, și i zissem:

— De eară pe Iisus în piacă, să se șrue încă o dată pe skarpă prezentă a făcătă întâia oară, și să bedemă daca sterapă cei nouă și sănăta mai neașteptă de căldură cei vechi.

Iisus era din pretopiș că tăpismă, dar nu o sălășeau, ca să n'ăibă să mai treacă pe său steargără dindă-se josă ne skarpă.

Înțăpăstă timpă, Pălată zissem călătoră doă sterapă: